

ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โนม่น้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

คือ บันทึกรายการร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้งให้คิด

ลักษณะของเรื่องสั้น

๒. ต้องมีโครงเรื่อง (Plot) คือ อุบายหรือกลวิธีที่จะสร้างเรื่องให้สนุกสนาน น่าอ่าน โดยการผู้ปมของเรื่องให้มีข้อขัดแย้ง มีอุปสรรคเกิดขึ้นกับตัวละคร ส่วนใหญ่จะมีเพียงปมเดียว

๒. เรื่องสั้นต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว และมีผลเพียงอย่างเดียวคือแต่ละเรื่องจะแสดงความคิด หรือโลกทัศน์แง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตเพียงอย่างเดียว

๓. ต้องใช้ฉากน้อย และมีช่วงที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องน้อยคือกล่าวถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไม่กี่แห่งและช่วงเวลาตัวละครมีบทบาทในท้องเรื่องก็กล่าวอย่างรวบรัด

๔. เรื่องสั้นต้องมีตัวละครน้อย โดยเฉพาะตัวละครสำคัญควรมี ๑ ตัวตัวประกอบ สัก ๒ ตัวเท่านั้น

๕. มีขนาดสั้น คือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

๔. การเปิดเรื่อง เรื่องสั้นไม่เปิดเรื่องให้อืดอาดยืดยาว

๕. การดำเนินเรื่อง ให้ดำเนินตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น เล่าตามเหตุการณ์ก่อนหลัง เล่าโดยการเอาเหตุการณ์ตอนท้ายขึ้นก่อน หรือเล่าย้อนไปย้อนมา

๖. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านต้องการทราบว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร สามารถปิดเรื่องได้หลายวิธี ดังนี้

๓.๑ จบแบบหักมุม แบบที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

๓.๒ จบแบบโศกนาฏกรรม เช่น พระเอกตาย

๓.๓ จบแบบสุชานาฏกรรม คือ จบลงด้วยความสำเร็จ สมหวัง

๓.๔ จบแบบเป็นจริงในชีวิต เช่น จบแบบฝากปัญหาให้ผู้อ่านไปขบคิด

ใบความรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โนม่น้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สุขสันต์กับเรื่องสั้น (๒)

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท ๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่องสั้นวรรณกรรมร้อยแก้ว

คือ บันทึกรายการร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบทิ้งให้คิด

ลักษณะของเรื่องสั้น

๑. ต้องมีโครงเรื่อง (Plot) คือ อุบายหรือกลวิธีที่จะสร้างเรื่องให้สนุกสนาน น่าอ่าน โดยการผู้ปมของเรื่องให้มีข้อขัดแย้ง มีอุปสรรคเกิดขึ้นกับตัวละคร ส่วนใหญ่จะมีเพียงปมเดียว

๒. เรื่องสั้นต้องมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว และมีผลเพียงอย่างเดียวคือแต่ละเรื่องจะแสดงความคิด หรือโลกทัศน์แง่ใดแง่หนึ่งของชีวิตเพียงอย่างเดียว

๓. ต้องใช้ฉากน้อย และมีช่วงที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่องน้อยคือกล่าวถึงสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ไม่กี่แห่งและช่วงเวลาตัวละครมีบทบาทในท้องเรื่องก็กล่าวอย่างรวบรัด

๔. เรื่องสั้นต้องมีตัวละครน้อย โดยเฉพาะตัวละครสำคัญควรมี ๑ ตัวตัวประกอบ สัก ๒ ตัวเท่านั้น

๕. มีขนาดสั้น คือเขียนอย่างประหยัดถ้อยคำ

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

๑. การเปิดเรื่อง เรื่องสั้นไม่เปิดเรื่องให้อืดอาดยืดยาว

๒. การดำเนินเรื่อง ให้ดำเนินตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น เล่าตามเหตุการณ์ก่อนหลัง เล่าโดยการเอาเหตุการณ์ตอนท้ายขึ้นก่อน หรือเล่าย้อนไปย้อนมา

๓. การปิดเรื่อง เป็นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะผู้อ่านต้องการทราบว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร สามารถปิดเรื่องได้หลายวิธี ดังนี้

๓.๑ จบแบบหักมุม แบบที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

๓.๒ จบแบบโศกนาฏกรรม เช่น พระเอกตาย

๓.๓ จบแบบสุชานาฏกรรม คือ จบลงด้วยความสำเร็จ สมหวัง

๓.๔ จบแบบเป็นจริงในชีวิต เช่น จบแบบฝากปัญหาให้ผู้อ่านไปขบคิด

